

Za vzděláním do Prahy

Je středa 27. ledna brzy ráno a já, spolu se svými spolužáky z 3. A a septimy, netrpělivě přešlapuji na vlakovém nádraží na Července - čekáme na vlak, který nás odveze do Prahy. Nasedáme do vlaku s myšlenkou, že naše cesta potrvá ještě dlouho, o zábavu je však postaráno a čas nám rychle utíká.

Při vystupování na Hlavním nádraží v Praze na nás začíná dýchat atmosféra velkoměsta, především kvůli davům lidí, na které jako žáci maloměstského gymnázia nejsme zvyklí. Na nádraží si kupujeme celodenní jízdenku a míříme na Letňany, kde se dnešní den koná veletrh vysokých škol. Již z dálky vidíme davy studentů mířících právě na Gaudeamus. Při vstupu jsme nemile překvapeni frontami a chaosem, který tu převládá. Od učitelů dostáváme hodinový rozchod a snažíme se ho co nejvíce využít k získání informací, pro které jsme si sem přijeli. Zastavují nás a oslovují vysokoškoláci a kantoři nejrůznějších škol a oborů, my jim s úsměvem přikyvujeme a bereme si letáčky, které nám cpou do rukou. Celou tuto hodinu trávíme pobíháním po areálu a čerpáním nových informací o vysokých školách. Nakonec odcházíme s rukama plnými letáček, bločků, tužek a nejrůznějších propagačních materiálů daných škol. Letňany opouštíme kolem dvanácté hodiny. K přepravě na další bod programu využíváme metro a rozdělujeme se na dvě skupiny - jedna část naší výpravy míří do Technického muzea a druhá, méně početná, na Malou stranu.

Počasí nám dnes opravdu přeje, sluníčko svítí, je krásně a nám, zbytečně teple oblečeným, začíná být pořádné vedro. K našemu překvapení se dozvídáme, že Valdštejnská zahrada, která nám měla posloužit jako zkratka k Senátu, je zavřená, a tak chvíli bloudíme, ale nakonec se dostáváme na místo určení, kde nás mile vítá paní senátorka Alena Šromová. Za chvíli se nás ujímá příjemná paní průvodkyně, všichni s nadšením hltáme její výklad. Po prohlídce Senátu míříme do Poslanecké sněmovny, kde právě probíhá jednání, a všichni se na vlastní oči přesvědčujeme o chaosu, který na jednání vládne. Nestačíme se divit, když vidíme, jak se dokážou tak chytří a vzdělaní lidé navzájem urážet a neomlouvá je ani to, že jednají už 9 hodin. Každopádně je výplata nemine a většina z nás už odchází s myšlenkou, že si nejspíše vybrala budoucí povolání☺.

Cestou domů ve vlaku sdílíme zážitky s druhou skupinkou. „Technické muzeum se mi líbilo, bylo zde mnoho zajímavých částí, například televizní studium a jeho zákulisí, kde jsme si mohli prohlédnout každý detail. Dále zde byla část zaměřená na fotografování - vlnění, působení světla nebo míchání barev. Mohli jsme vidět vývoj spotřebičů používaných v domácnosti, kde byly první žehličky, sporáky, hrnce, ale i šicí stroje. Největší část Technického muzea byla spjatá s vývojem motorů a dopravních prostředků, což se mi velmi líbilo. Viděli jsme první prototypy letadel přes dvouplošníky po stíhačky druhé světové války. Dále motorky, od prvních kol s přidanými motory po dnešní až závodní motorky a auta, od první republiky opět až po dnes. Moc se mi Technické muzeum líbilo a rád bych se tu ještě někdy podíval!“ říká Kuba ze 3. A.

Všichni se shodujeme, že dnešek byl vydařený. Přestože domů přijíždíme vyčerpaní, těšíme se ze vzpomínky na dnešní zážitky a jsme nadšení z výletu, který se moc povedl.

Eichlerová Bronislava